

عنوان مقاله:

نقش میانجیگری فعالیت بدنی در رابطه علی اعتیاد به فضای مجازی با سلامت روانی ورزشکاران

محل انتشار:

مجله مطالعات راهبردی جامعه شناختی در ورزش، دوره 3، شماره 4 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سیما نجف نژاد - دانشجوی دکتری دانشگاه علوم تحقیقات

حسین پورسلطانی زرنندی - دانشیار مدیریت ورزشی دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

آزاده نقدی - دانشگاه پیام نور کرج

خلاصه مقاله:

هدف: هدف از انجام این پژوهش بررسی نقش میانجی گری فعالیت بدنی در رابطه علی اعتیاد به فضای مجازی با سلامت روانی ورزشکاران رشته ژیمناستیک باشگاه های ورزشی کرج بود. روش شناسی: روش تحقیق حاضر توصیفی - همبستگی بوده و به صورت میدانی اجرا شده است. جامعه آماری پژوهش ورزشکاران رشته ژیمناستیک باشگاه های ورزشی شهرستان کرج در سال ۱۴۰۱، به تعداد ۵۴۱ نفر بود. تعداد نمونه آماری بر اساس فرمول کوکران و تعداد پرسشنامه های کامل جمع آوری شده ۲۱۷ نفر بدست آمد و به روش نمونه گیری غیر تصادفی در دسترس انتخاب شدند. ابزار اندازه گیری پرسشنامه های استاندارد اعتیاد به فضای مجازی کیمبرلی یانگ (۱۹۹۸)، فعالیت بدنی اعتصام (۱۳۹۳) و سلامت روانی گلدبرگ (۱۹۷۲) بود. تجزیه و تحلیل داده ها با تحلیل مسیر به روش حداقل مربعات جزئی و با استفاده از نرم افزارهای SPSS و PLS smart نسخه سوم انجام شد. یافته ها: نتایج نشان داد که فعالیت بدنی نقش میانجی گری معناداری در رابطه علی اعتیاد به فضای مجازی با سلامت روانی ورزشکاران رشته ژیمناستیک باشگاه های ورزشی دارد و مدل تحقیق حاضر از برازش مطلوبی برخوردار می باشد. همچنین اعتیاد به فضای مجازی با ضریب ۰/۱۳- و فعالیت بدنی با ضریب ۰/۲۳+ اثر مثبت و معنی داری بر سلامت روان و از طرفی دیگر اعتیاد به فضای مجازی با ضریب ۰/۲۸- اثر منفی و معنی داری بر فعالیت بدنی دارد. نتیجه گیری: انجام فعالیت های بدنی می تواند به عنوان ابزاری در جهت ارتقاء سطح سلامت روانی ورزشکاران به منظور مقابله با اعتیاد به فضای مجازی و اثرات نامطلوب آن در نظر گرفته شده و اثرات سودمندی را بر بهداشت روان آنها گذاشت.

کلمات کلیدی:

فعالیت بدنی، اعتیاد به فضای مجازی، سلامت روانی، ژیمناستیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1894271>

